

Käre läsare,

Gensvaret från dig som läsare har varit väldigt positivt. Det gläder väldigt mycket!

I den lilla grupp som sysslar med LPD, funderar vi för närvarande mycket över styrande paradig, övergripande tankemodeller, metastrategier, psykologiska kartor, tänk, eller vad man nu vill kalla det.

Vad det handlar om är följande; forskning har visat att man bara når ytterligt blygsamma framgångar (uttryck som "meningslöst" förekommer) om man bara inriktar sig på verktyg och metoder.

För att nå effekt måste man komma åt det övergripande tänkandet, det styrande paradig varur alla beslut emanerar. Det har identifierats ett stort antal paradig, eller strategier, för utformning och genomförande av produktutveckling. Dessa kan vara mer eller mindre lämpliga beroende på produkttyp, organisationens historia, personalsammanställning, befälskader, kunder, leverantörer, marknadsförutsättningar och affärslogik.

I den stora mängden produktutvecklingsparadig har man identifierat två super- eller metaparadig: det kunskapsbaserade (läs LPD) respektive det strukturbaserade (som de flesta stora företag bekänner sig till).

Problemet med det strukturbaserade synsättet är att när strukturen ger upphov till problem så svarar man med mera struktur. Det kunskapsbaserade paradigmet ställer å andra sidan stora krav på teknisk expertis hos chefskadern.

Uppfinn hjulet på nytt!

Detta är en av cirka 30 tumregler i DPD och avsikten är att på ett slående sätt betona vikten av att själv vara kreativ först, innan man studerar andras lösningar. För om utvecklare börjar med att studera andras lösningar, så blockeras deras kreativa förmåga under lång tid. De egna skisserna på ett papper förlorar alltid mot färdiga lösningar som redan är i produktion. Att starta med benchmarking, som en del metoder föreskriver, är alltså helt förkastligt.

Varför har det blivit så här då? Kanske skolan bär skulden. Vi drillas i årtal, i vår mest påverkbara ålder, i att samla in alla fakta (läsa problemlydelsen noga, etc) och därefter lösa uppgiften. Vi får inte lära oss att börja arbeta på en lösning, se vilka fakta som saknas, skaffa dessa, fortsätta lösa uppgiften, osv. Den lärande strategin, som är ett av fundamenten i LPD, och som är så effektiv i produktutveckling, lärs aldrig ut i skolan eller i högre undervisning (med ett undantag).

Den i skolan inlärd metod att samla in information, studera gamla lösningar, för att därefter själv lösa uppgiften, är OK om problemet är av logisk analytisk natur som har en enda rätt lösning.

Så är det emellertid sällan inom vårt område där det istället oftast finns en mängd olika rätta lösningar. Sådana problem lämpar sig bättre för kreativt tänkande, och därför bör vi starta med ett öppet sinne utan fördomar och förutfattade meningar.

Veckans bok

En gripande bok om Kiichiro Toyodas kamp för att starta personbilstillverkning i Japan.

Kiichiro var universitetsutbildad ingenjör, son och arvtogare till Sakichi Toyoda, en av Japans stora uppfinnare och grundare av Toyota Automatic Loom Company.

Kiichiro var en kreativ och mycket skicklig konstruktör. Det var han som förfinade och gjorde faderns största uppfinningar verkligt användbara. Men han var dessutom en stor entreprenör. Kiichiro var därför oerhört väl placerad för att med hjälp av pengar från familjens mycket lönsamma textilmaskingrupp starta personbilstillverkning.

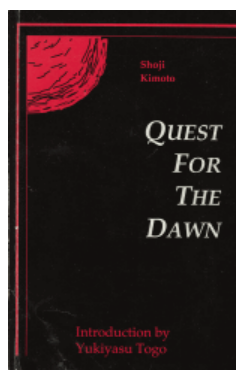
Kriget kom emellertid emellan och det blev lastbilar istället för personbilar. Efter kriget kom detta att uppfattas som krigsmaterielproduktion av ockupationsmakten och man var därför finansiellt mycket illa ute.

Toyotas räddning var Koreakriget som innebar en stor efterfrågan på Toyotalastbilar som hade rykte om sig att vara mycket stryktåliga och pålitliga.

Först efter Koreakriget kom personbilstillverkningen igång på allvar och resten är som brukar säga, historia, men då var Kiichiro redan borta. Grundaren av en japansk bilindustri avled i sviterna av en brusten aneurysm i hjärnan den 27 mars 1952. Han blev blott 57 år gammal men hann med mer och överkom fler svårigheter och hinder än de flesta skulle göra på flera livstider.

Detta är rekommenderad läsning för dig som är det minsta intresserad av historien bakom Toyotas produktions- och produktutvecklingsmetoder.

Boken får ★★★★★.

Shoji Kimoto,
Quest for the dawn,
Dougherty Co (1991),
ISBN-10: 1878150014,
ISBN-13: 978-1878150011
(253 pages, 228*152 mm)